

بڪ بڪي ڪمي

هڪ نلاءَ ۾ هڪ ڪمي رهندي هئي. ڪميءَ جي ٻن هنس پکين سان دوستي هوندي هئي. تيئي هڪ ٻئي جي ڏر - سڪ ۾ ڪم ايندا هئا.

هڪ سال نلاءَ واري ايراضيءَ ۾ برسات نه پون ٿي سبب نلاءَ جو پاڻي ڏيري ڏيري سڪڻ لڳو. حالت اهڙي اچي ٿي جو ڪميءَ پنهنجي ٻن هنس دوستن کان مدد وٺڻ جو ويچار ڪيو. ڪميءَ انهن کي ٻڌايو ته هن نلاءَ جو پاڻي ڪجهه ئي ڏينهن ۾ سڪي ويندو ۽ پاڻيءَ جي اڻ هوند سبب سندس پرائڻ پڪيٽڙو اڏامي ويندو.

پنهني هنس ڪميءَ کان پڇيو. ”اسان تنهنجي ڪهڙي مدد ٿا ڪري سگهون؟“ ڪميءَ کين چيو ”توهان ڪٿان ڪائي مڙو نوڙي يا لڪڙيءَ جو ٽڪر ٻولهي آچو. ان نوڙيءَ يا لڪڙيءَ جا ٻئي چيڙا هڪ هڪ ڪري توهان پنهنجي پنهنجي ڇهن ۾ مڙو مڙو سان پڪڙو. لڪڙيءَ جي وچ واري حصي کي وات سان پڪڙي مان لٽي پوندس. پوءِ توهان اڏامي موٽي ڪنهن اهڙي نلاءَ ۾ پهچائڻ جو جتي پرپور پاڻي هجي.“

ڪميءَ جي ٻالھ ٻڌي، ٻئي هنس کڻڻ لڳا ۽ ڪميءَ کي چيائون ”پيٽ ڪمي، تون جيئن چوين ٿي، اسين تنهنجي لاءِ اهڙو ئي بندوبست ڪنداسين، پر هڪ ٻالھ جو اسان کي ڏپ آهي!“ ڪميءَ پڇيو - ”ڪهڙي؟“

هنس جواب ڏنو - ”پيٽ ڪمي، توکي گهڻو ٻالھائڻ جي عادت آهي. تون جڏهن لڪڙيءَ جي وچين حصي کي وات سان پڪڙي لٽڪيل هوندين ۽ اسين مٿي - مٿي آسمان ۾ اڏامندا هوندا سين، تڏهن توکي اسان سان گڏ آسمان ۾ اڏامندو ڏسي هيٺ ماڻهو طرح طرح جون ٻالهيون ڪندا، جيڪي ٻڌي توکي ضرور غصو ايندو. انهن کي جواب ڏيڻ لاءِ جيئن ئي تون وات کوليندين ته تون وڃي هيٺ ڪرندين ۽ مري ويندين.“ ان جو اسان کي ڏاڍو ڏر ٿيندو!“

ڪميءَ چيو - ”دوستو، مان توهان کي خاطري ٿي ڏيان ته مان پاڻ تي پورو ظابطو رکندس ۽ بلڪل نه ٻالھائيندس.“

هنس چيو - ”ڪمي پيٽ، جيڪا تنهنجي مرضي!“ ڪميءَ جي يوجنا موجب ٻئي هنس ڪميءَ کي اڏائي ڪنهن پرپور پاڻيءَ واري نلاءَ ڏانهن وٺي وڃي رهيا هئا. ان عجيب نظاري کي ڏسي ماڻهو طرح طرح جون ٻالهيون ڪرڻ لڳا. پنهنجي بڪ بڪ جي عادت کان مجبور ڪمي، پنهنجو ظابطو وڃائي وٺي ۽ جيئن ئي ماڻهن کي جواب ڏيڻ لاءِ وات کوليائين ته ڏڙام سان اچي پٽ تي پيئي ۽ اتي ئي مري ويئي.

نصيحتات :

ڏکئي وقت ۾ پنهنجن ڀلو چاهيندڙن جي ٻالھ مڃڻ گهرجي.